

[Niels Westerby.]
og vel også for en række medlemmer af tinget, både socialdemokratiske og SF-medlemmer. Det vil jeg gerne bede om at få en redegørelse for.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Jeg sagde, så smukt jeg kunne, at vi var enige om at gennemføre en lang række af de programpunkter, som socialdemokratiet har i sit program. Hvorledes de konkret skal udarbejdes i lovforslagsform, finder vi såmænd nok ud af.

Hilmar Baunsgaard: Ved at lytte til debatten i dag har man bemærket, med hvilken glæde det ærede medlem hr. Morten Lange ustandselig anvendte udtrykket „det nye flertal“, og med hvilken, ikke glæde, men omhu det ærede medlem hr. Per Hækkerup omhyggeligt undgik at anvende det samme udtryk. Det fortæller nok et og andet om situationen; også om éns egen bedømmelse af virkningerne af den skabte politiske situation.

Jeg vil gerne sige, at jeg tror, man i et øjeblik tænken tilbage til valgresultatet må erkende, at valget fik et resultat, der stillede store krav til den politiske ledelse, og man måtte derfor give en bred margen for usikkerhed i starten. Men selv når det er gjort, tror jeg, at det i dag, hvis man var i stand til at trænge bag panseret i socialdemokratiet, ville være muligt at nå frem til enighed om, at det røde kabinet ikke var nogen klog ting. Jeg tror, det ville være sådan, at hvis man virkelig kunne komme om bag ved socialdemokratiets skjold af officiel holdning, ville man finde enighed om en sådan vurdering. Det var ingen klog ting, det er ingen klog ting. Det er ganske klart, at den fremtidige politiske situation afhænger overordentlig meget af, hvor meget dette kabinet får lov til at dominere. Jeg føler trang til at understrege både over for de beslutninger, der er truffet, og dem, der skal træffes også i fremtiden, at det er socialdemokratiet selv, der har valgt, og det er socialdemokratiet selv, der skal vælge.

Det var det også, da vi havde den økonomiske politik til afgørelse. Også i dag har man gerne fra socialdemokratiets side villet give det udseende af, at man er nået til et resultat, der betyder en vældig reform. Man

bemærkede, hvordan det ærede medlem hr. Per Hækkerup næsten ikke kunne finde dækkende ord for, hvor stor han fandt denne reform. Derfor vil man måske betragte det som en uvenlig bemærkning, men jeg er næsten nødt til at gøre den, for det dog skal siges, som er rigtigt, nemlig at det eneste, der endnu er trådt i kraft, er momsens. Den er det eneste, der virker, og den i sig selv vil næppe nogen kalde en meget stor reform. Resten mangler simpelt hen. Det mangler selv på det område, hvor man fra socialdemokratiets side har lagt allermest vægt på at nå et resultat, nemlig kildeskatten.

Ja, der er vel ingen, der er i tvivl om, at vi har fået gennemført en lov om kildeskat; men der er vist heller ingen, i hvert fald i denne sal, der er i tvivl om, at det, man mangler, er at formulere, hvordan denne kildeskat egentlig skal være, hvordan den egentlig skal fungere. Det har jo i hvert fald den højtærede finansminister givet udtryk for.

Vi har heller ikke nogen afgørelse af endnu, hvordan vor fremtidige statsskatte-lov egentlig skal se ud. Er det muligt at nå frem til den forenkling i retning af en enhedsskala, som alle har udtrykt ønske om? Man håber det, men man føler sig ikke sikker. Er det muligt at nå frem til en blot nogenlunde tilfredsstillende løsning af sam-beskatningsspørgsmålet? Man håber igen, men føler sig heller ikke overbevist. Jeg vil gerne gentage, hvad vi før har fremhævet fra det radikale venstre: jeg håber i hvert fald, at man kan blive enig om det ene, at man uanset kønsrollefordelingen anerkender, at der er tale om selvstændige personer; også når talen er om den kvindelige part i et ægteskab. Næde man endda dertil, ville dog et skridt være nået, og det koster i hvert fald ingen penge.

Må jeg så om kildeskatten sige, at det jo stadig står tilbage som et af de politisk ubesvarede spørgsmål, hvorfor regeringen absolut ville have denne vedtagelse igennem inden 1. april. Men til trods for denne principbeslutning før 1. april er det da ikke udelukket, at man, hvis man ellers vil lægge alvor ind i sine her i dag udtalte tilbud om vilje til samarbejde, også kan nå et mere moderne kildeskattesystem end det, der fremtrådte som det umiddelbare indtryk af